

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59EK/2186/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122385477
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122385477.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Slovenská republika - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, so sídlom Gen. Viesta 1103/4, 050 01 Revúca, IČO 30 794 536, proti povinnému L. I., P. XX.XX.XXXX, Y. C. XX, XXX XX C., o vymoženie výživného, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Ďuricom, Exekútorský úrad Zvolen so sídlom Borovianska č. 17, 960 01 Zvolen pod sp. zn. 359EX 674/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 04.08.2022 domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 410,- eur a bežného výživného vo výške 70,- eur na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Revúca, č.k. 6P/52/2020-43 zo dňa 08.12.2020. Okresný súd Banská Bystrica dňa 05.08.2022 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59EK/2186/2022, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 22.09.2023 súdny exekútor predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý povinný odôvodnil v rozsahu jednej vety, že po vyčíslení (zamestnankyňou exekútorského úradu - telefonicky) a úhrade konečnej dlžnej čiastky (103,60 eur) navrhuje exekúciu zastaviť.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že nakoľko si povinný vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu pravidelne neplnil, dňa 01.08.2022 bolo začaté exekučné konanie 674/22. K 31.08.2023 má povinný prostredníctvom exekútora splatené všetko zameškané výživné, avšak za mesiac 09/2023 už mu vznikla opäť pohľadávka na bežnom výživnom vo výške 70,- eur. Z uvedeného dôvodu preto nesúhlasí so zastavením exekúcie, nakoľko tu mesačne vzniká dlh na výživnom vo výške 70,- eur počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

5. Podľa 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

7. Podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

8. Podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

9. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

10. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

11. Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

12. Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

13. Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

14. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území

Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

15. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Exekučný poriadok umožňuje povinnému v rámci prebiehajúcej exekúcie uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok ustanovuje taxatívnym spôsobom. Povinný má tak možnosť namietať všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno, spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. V prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie je to teda povinný, ktorý má povinnosť svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti.

17. Exekučné konanie sa začalo dňa 04.08.2022, kedy oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Revúca, č.k. 6P/52/2020-43 zo dňa 08.12.2020, ktorým bola matka maloletého X.N. U. U., nar. XX.XX.XXXX (povinný v tomto konaní) zviazaná k povinnosti platiť na jeho výživu sumou 70,- eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku, pričom výživné je povinná uhrádzať počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti na účet oprávneného, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti maloletého dieťaťa a to do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje.

18. Oprávnený podal návrh na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 410,- eur za obdobie od 02/2022 do 07/2022 a bežného výživného od 08/2022 vo výške 70,- eur mesačne. Súd návrhu oprávneného vyhovel a vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré bolo doručené do elektronickej schránky súdneho exekútora dňa 05.08.2022, kedy sa začala exekúcia.

19. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), podľa ktorého výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu, čo vyplýva i zo samotného účelu výživného, ktorým je hradenie priebežne sa vyskytujúcich potrieb oprávneného. Splatnosť výživného mesiac vopred je zákonom ustanovená kogentne, čím je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu, čo poskytuje oprávnenému určitú formu ochrany do budúcnosti.

20. Z exekučného titulu vyplýva, že maloletý syn povinného bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti inej osobe. Obsahom náhradnej osobnej starostlivosti je zverenie dieťaťa do výchovy a starostlivosti inej osobe než je rodič v prípadoch, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa a takéto opatrenie je v jeho záujme. Osoba, ktorej bolo dieťa zverené, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia avšak zároveň platí, že rodičia vykonávajú rodičovské práva a povinnosti v takom rozsahu, v akom neprináležia osobe, ktorej bolo dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti zverené.

21. V súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie je potrebné zdôrazniť a súd dáva do pozornosti povinnému, že osoba, ktorej bolo dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti nemá voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť. Inak povedané, ak dieťa bolo zverené do starostlivosti inej osobe, vyživovacia povinnosť rodiča nezaniká, a rodič má naďalej povinnosť výživné na dieťa platiť. Exekučným titulom bol povinný zviazaný k povinnosti platiť výživné na jeho maloletého syna s tým, že sumu určenú rozhodnutím súdu mal povinný poukazovať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, teda oprávnenému.

22. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že uhradil dlh na výživnom, keď prostredníctvom súdneho exekútora zaplatil oprávnenému sumu vo výške 103,60 eur dňa 24.08.2023, pričom úhradu vyššie uvedenej sumy povinný dokladá poštovým poukazom, ktorý je súčasťou spisu, exekučný súd aj vzhľadom na vyjadrenie oprávneného, ktorý skutočnosť, že povinný má ku dňu 31.08.2023 splatené všetko zameškané výživné potvrdil, vo všeobecnosti uvádza, že pod zánikom práva priznaného exekučným titulom je možné rozumieť zánik judikovaného práva, pričom splnenie dlhu ako jednostranný právny úkon na strane povinného, ktorý smeruje k zániku povinnosti osoby povinnej plniť a jej zodpovedajúceho práva osoby oprávnenej na plnenie, je základným a typickým spôsobom zániku dlhu. Aj keď zánik dlhu má za následok zastavenie exekúcie, v prípade exekúcie, ktorej predmetom je vymoženie peňažného plnenia titulom zameškaného výživného, sú zákonné podmienky pre jej zastavenie upravené špecificky.

23. Inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej a účinnej právnej úpravy je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, napr. ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že pokiaľ je exekúcia vykonávaná aj na bežné výživné, exekučný súd musí skonštatovať, že podľa súčasnej právnej úpravy platnej a účinnej od 01.04.2017 možno zastaviť exekúciu, predmetom ktorej je vymáhanie výživného a ktorá bola začatá čo i len sčasti dôvodne, len ak sú splnené predpoklady vyššie citovaného ust. § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O naplnení týchto predpokladov však nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdному exekútorovi a preto v danej procesnej situácii, aj keď by bolo zameškané výživné povinným uhradené v celom rozsahu, nemá oprávnenie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie i pre bežné výživné rozhodnúť.

24. Exekučný súd však povinnému poskytuje poučenie a poukazuje na ust. § 61h ods. 1 písm. e) a § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, ktoré stanovujú podmienky, ktoré musí splniť povinný a za ktorých je súdny exekútor povinný exekúciu pri vymáhaní bežného výživného zastaviť. Súdny exekútor v zmysle ust. § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ak povinný zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, zároveň podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne. Ak povinný po tom, čo súdny exekútor exekúciu odloží, prostredníctvom súdneho exekútora splní riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacoch, súdny exekútor je povinný exekúciu zastaviť.

25. S poukazom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že v konaní povinný neuviedol ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.